

Αθήνα, 11.6.2015

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Με αφορμή κάποιες αυθαίρετες ερμηνείες του **Κανονισμού** του ΕΛΕΜ, που είχε καταγράψει στέλεχος του ΕΤΕΑ σε σημειώματά του προς τον Πρόεδρο του ΣΕΤΑΠ, ο Σύλλογός μας, σε συνεργασία με τον Πανελλήνιο Σύλλογο Συντ/χων ΑΤΕ, απηύθυνε Υπόμνημα στον κ. Αθανάσιο Καποτά, Διοικητή του ΕΤΕΑ, επισημαίνοντάς του ότι **ΔΕΝ** πρέπει να προχωρήσει σε άλλη μία **εσφαλμένη** εφαρμογή του **Κανονισμού** του ΕΛΕΜ, υποστηρίζοντας ότι:

« **1.** Στην παράγραφο Β του ως άνω Διευκρινιστικού Σημειώματος αναφέρονται, επί λέξει, τα εξής :

« **Β.** Όσον αφορά τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και τις αναγνωρίσεις σύμφωνα με τον κανονισμό του τ. ΕΛΕΜ άρθρο 12 παρ. 3 αναφέρεται ότι σε κάθε περίπτωση οι προϋποθέσεις απονομής της επικούρησης θα βασίζονται στις γενικές διατάξεις του Καταστατικού του ΤΣΠΑΤΕ (δηλ. του κύριου φορέα) για την σύνταξη που χορηγείται, **εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη διάταξη**. Αυτό σημαίνει ότι οι προϋποθέσεις απονομής της σύνταξης, που ισχύουν στον κύριο φορέα, εφαρμόζονται ανάλογα και στο επικουρικό φορέα. Η μόνη διαφοροποίηση που υπάρχει αφορά την συμπλήρωση των 32 ετών πραγματικής υπηρεσίας για την απονομή της πλήρους σύνταξης (στο κύριο φορέα 35).

Αυτό πρακτικά τι σημαίνει; Όταν κάποιος συνταξιοδοτείται από τον κύριο φορέα (είτε άνδρας – είτε γυναίκα) με 35 χρόνια ασφάλισης χωρίς όριο ηλικίας, από τον τ. ΕΛΕΜ πρέπει να συνταξιοδοτηθεί με την συμπλήρωση των 32 ετών. Όταν συνταξιοδοτείται με άλλες προϋποθέσεις π.χ. **μειωμένη σύνταξη (είτε άνδρας – είτε γυναίκα.)** πρέπει επίσης να συνταξιοδοτηθεί με μειωμένη σύνταξη και από το επικουρικό. Όπως καταλαβαίνετε, δεν πρόκειται για αλλαγή ή αναθεώρηση των διατάξεων του τ. ΕΛΕΜ αλλά για σωστή εφαρμογή των νόμων και των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης, πράγμα που δεν γινόταν πριν.

Στο προηγούμενο παράδειγμα των 35 ετών χωρίς όριο ηλικίας από τον κύριο φορέα, είπαμε ότι πρέπει να έχει στον τ. ΕΛΕΜ 32 χρόνια ασφάλισης. Τι γίνεται όμως αν δεν τα έχει; Ή θα πρέπει να συνταξιοδοτηθεί με μειωμένη σύνταξη με την συμπλήρωση του ανάλογου έτους ηλικίας ή θα πρέπει να προβεί σε αναγνώριση χρόνου ασφάλισης (π.χ. στρατού, σπουδών, απεργιών κλπ) προκειμένου να συμπληρωθούν τα 32 έτη ασφάλισης. **Δεν πρόκειται για κάτι καινούργιο ή για κάποια αλλαγή. Αυτά ίσχυαν ανέκαθεν.** Εξάλλου το ίδιο προφανώς έχει γίνει και στον κύριο φορέα προκειμένου να συνταξιοδοτηθεί».

2. Για άλλη μία φορά, **ΑΓΝΟΕΙΤΑΙ η προϋπόθεση** που θέτει η διάταξη αυτή, με αποτέλεσμα να εξαγονται **αυθαίρετα συμπεράσματα**, τα οποία, βεβαίως, είναι σε βάρος των Επικουρουμένων της πρώην ΑΤΕ.

ΑΓΝΟΕΙΤΑΙ, δηλαδή, ότι οι προϋποθέσεις απονομής της Επικούρησης, οι οποίες βασιζόνταν **κάποτε** στις διατάξεις του **Καταστατικού** του ΤΣΠΑΤΕ, **τελούσαν** και **τελούν** υπό την **αίρεση** ότι :

«ΔΕΝ υπάρχει αντίθετη διάταξη στον παρόντα Κανονισμό».

3. Σ' ότι, όμως, **ειδικότερα** αφορά στον **καθορισμό του ύψους της Επικούρησης**, το **άρθρο 11, παρ. 1** του **ισχύοντος Κανονισμού** του ΕΛΕΜ **ρητά ορίζει** ότι :

« Η μηναία επικούρηση καθορίζεται σύμφωνα με τον παρακάτω τύπο :

$$E = \Sigma.A. \times 36\% \times v/32$$

όπου:

$$E = \text{Επικούρηση}$$

$$\Sigma.A. = \text{Συντάξιμες Αποδοχές}$$

v= Τα χρόνια ασφάλισης στο Επικουρικό, τα οποία δεν είναι δυνατόν να υπερβαίνουν τα 32.»

Επισημαίνεται δε ότι οι διατάξεις αυτές **ίσχυαν** από την **1.7.1996**, και **ΔΕΝ ίσχυαν ανέκαθεν!**

3. Διαπιστώνετε, δηλαδή, ότι το ύψος της δικαιούμενης Επικούρησης, από **1.7.1996** και εφεξής, **ΔΕΝ συσχετίζεται**, με το ύψος της **Κύριας Σύνταξης** των Συνταξιούχων της ΑΤΕ, οι μεταβολές της οποίας δεν επηρεάζουν πλέον το ύψος της Επικούρησης, όπως αυτό επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι οι διατάξεις των μνημονιακών Νόμων, με βάση τις

οποίες επήλθαν μειώσεις στις Κύριες Συντάξεις, **ΔΕΝ οδήγησαν αυτοδίκαια** σε ανάλογες μειώσεις **και** των Επικουρικών Συντάξεων.

4. Για την πληρότητα της παρουσίασης του θέματος, σας ενημερώνουμε ότι, με βάση τον **Κανονισμό** του ΕΛΕΜ, που **είχε ισχύσει** κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.1988 έως 30.6.1996, η διάταξη του άρθρου 11, παρ. 1 προέβλεπε, **για πρώτη φορά**, ότι :

« 1. Η μηνιαία επικούρηση καθορίζεται σε ποσοστά πάνω στη συνολική σύνταξη που καταβάλλεται εκάστοτε από το Τ.Σ.Π.Α.Τ.Ε. περιοριζόμενη στο ποσό που αντιστοιχεί στα χρόνια ασφάλισης στο Επικουρικό.

α) Η μηνιαία επικούρηση συνίσταται για κάθε χρόνο σε 1/32 της ως άνω συνολικής σύνταξης μέχρι του 32^{ου} χρόνου, πέραν του οποίου δε χωρεί καμιά προσαύξηση της επικούρησης.

β) Η επικούρηση ορίζεται σε ποσοστό 45% στο ποσό το οποίο εξευρίσκεται σύμφωνα με τα πιο πάνω, με την επιφύλαξη της παρ. 6 του άρθρου 24. »

Κατ' ακολουθία, με την **επίσης πρωτοεισακτική** διάταξη του άρθρου 12, παρ. 4, [τότε], του **Κανονισμού** του ΕΛΕΜ, είχε προβλεφθεί ότι :

« 4. Σε κάθε περίπτωση η επικούρηση θα βασίζεται στις γενικές διατάξεις του Καταστατικού του Ταμείου Συντάξεων και Προνοίας Προσωπικού της ΑΤΕ για τη σύνταξη που χορηγείται, εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη διάταξη.»

Η διάταξη αυτή **είχε πράγματι νόημα**, την εποχή εκείνη, δεδομένου ότι η Επικούρηση λογίζονταν, **τότε** ως **ποσοστό**, [45%], επί της Κύριας Σύνταξης. Σημειώνουμε δε ότι την ιστορική αυτή εξέλιξη του ποσοστού αναπλήρωσης, [45% επί της Κύριας Σύνταξης], **το γνωρίζουν** οι Υπηρεσίες του ΕΤΕΑ, αφού το έχουν επικαλεστεί στο δικόγραφο τους προς το Διοικ. Πρωτ. Αθηνών.

Όπως, όμως, έχουμε ήδη αποδείξει, αυτό **ΔΕΝ ΙΣΧΥΕΙ μετά την 1.7.1996**, αφού το ύψος της Επικούρησης **ΔΕΝ ΣΥΣΧΕΤΙΖΕΤΑΙ** με το ύψος της Κύριας Σύνταξης, αλλά, **επαναλαμβάνουμε** ότι είναι πλέον **άρρηκτα** και **μονοσήμαντα** συνδεδεμένο με τις **ΣΥΝΤΑΞΙΜΕΣ ΑΠΟΔΟΧΕΣ** του Ασφαλισμένου, τις οποίες ο **ίδιος** ο **Κανονισμός** του ΕΛΕΜ **επακριβώς προσδιορίζει**, στο άρθρο 11, παρ. 1, ως εξής :

« Με τον όρο Συντάξιμες αποδοχές εννοείται το άθροισμα : α) του βασικού μισθού β) του επιδόματος πολυετίας (προσαυξανόμενου με τα χρόνια ενδεχόμενης αναγνώρισης στο Επικουρικό, εφ' όσον δεν έχει αναγνωρισθεί ο ίδιος χρόνος και στην ΑΤΕ, γ) του επιστημονικού επιδόματος και δ) το επιδόματος βαθμού, του μήνα εξόδου του ασφαλισμένου από την ΑΤΕ.

Ως βασικός μισθός νοείται ο μισθός πάνω στον οποίο υπολογίζονται τα ποσοστιαία επιδόματα.»

5. Με τα δεδομένα αυτά, καθίσταται αδιατάκτως βέβαιο ότι η, [αδικαιολογήτως μη εξαλειφθείσα], διάταξη του άρθρου 12, παρ. 3 **ΟΥΔΕΝΑ** **απολύτως νόημα έχει πλέον,** αφού **ΟΥΔΕΜΙΑ** **διάταξη** του **Κανονισμού** του ΕΛΕΜ συνδέει, από **1.7.1996,** την Επικουρική με την Κύρια Σύμβαση, και, για το λόγο αυτό,

παρακαλούμε

να **ΜΗΝ** προχωρήσει το ΕΤΕΑ σε άλλη μία **παράνομη** απόφαση σε βάρος των Συνταξιούχων της πρώην ΑΤΕ. »

ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ